

[Sønderby]

Jeg må nok sige, at vi overså eller glemte i den hast, det hele foregik i, og i de nattetimer, hvor det foregik, at sørge for, at Husmandsforeningerne også blev repræsenteret, men det har vi vel muligheder for at få klaret.

Alt i alt er dette et kompromis, og jeg skal sige, at det er forbundet med store betæneligheder, hver gang man laver et kompromis. Man kan vælge mellem kolera og pest. Vi har valgt at indgå et forlig her, vel vidende at nogle ikke fatter, at vi kan acceptere et forlig som det, der ligger på bordet. Men alternativet, som vi har fået at vide, og som også er blevet nævnt heroppe fra talerstolen, var mere restriktivt, og derfor har vi fra Venstres side valgt at gå ind i et forlig. Vi jubler ikke over dette forlig.

Vi håber, at den forståelse, der fra hele udvalgets side er vist over for lokalbefolkningen på mange områder, også vil gælde, når det nu skal føres ud i livet og vi måske på et senere tidspunkt kan mødes dernede. Jeg tror aldrig, det har været lokalbefolkningens intention, at marsken skulle ødelægges. De fatter stadig væk ikke, at Folketinget vil gribe ind, for de har selv forsøgt at bevare det. Derfor vil jeg endnu en gang tage afstand fra det, fru Margrete Auken sagde, at man var i færd med at ødelægge Tøndermarsken.

Vi håber, at dette lovforslag vil skabe muligheder for, at de mennesker, der er der, kan eksistere, og at naturen også får sit.

Man kunne nok, når man drøfter den slags ting, diskutere hele prioriteringsmetoden, om de mange penge, vi anvender her, er rigtigt anvendt på nuværende tidspunkt. Men nu er vi enige om det forlig, der ligger, og det må vi så prøve at føre ud i livet.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Man nænner næsten ikke at bruge ordene »grave grøfter«, når vi snakker Tøndermarsken. Men jeg vil lige minde hr. Sønderby om, at næsten samtlige de deputationer, vi modtog, da vi var på vores besigtigelse dernede, gjorde det meget klart for os, at hvis vi ville bevare området, som det er, skulle der gøres noget.

Der var mange, der var uenige med os i, om det nu var nødvendigt. Det er en anden side af sagen. Der er mange, der siger, at det dér med at hegne er udmærket. Det ændrer ganske vist området, men det er udmærket. Det var en stort

set samstemmende – der var ganske få undtagelser – melding om, at hvis vi skal bevare det, så skal der gribes ind.

Det siger jeg ikke for at bebrejde nogen noget, men jeg synes bare ikke, at hr. Sønderby skal stå og give indtryk af, at jeg har beskyldt nogen for noget, som de ikke selv kom og sagde. Men der er uenighed – det vil man også kunne høre, når man hører Fremskridtspartiets tale om lidt – om, hvorvidt området skal bevares eller ej, og det er det, slagsmålet går på. Det er pragtfuldt, at vi har kunnet enes også med Venstre om at sige, at det er godt, at vi gør det.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Jeg har før fra den her talerstol sagt, at jeg kunne blive lidt betænkelig, hvis jeg lavede forlig med fru Margrete Auken. Men når jeg laver et forlig med fru Margrete Auken, så vil jeg godt alligevel påpege den bemærkning, fru Margrete Auken kom med, nemlig at man var i færd med at ødelægge Tøndermarsken. Det var den bemærkning, jeg nævnte.

Jeg erkender – Venstre har sagt det ved første behandling af stoplov og det hele – at der er ting, der er værd at bevare dernede. Jeg tror, det var fru Margrete Auken, der sagde, at der kørte bulldozere og gravemaskiner osv. rundt dernede, og at man var i færd med at ødelægge det. I det udvalg, der har været nedsat af ministeren, har befolkningen haft forståelse for, at der skulle gøres noget. De har bare gerne villet være med i beslutningsprocessen, og de vil ikke gerne beskyldes for, at de er ved at ødelægge det.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil så gerne her tage udtrykket »ødelægge« i mig igen. Jeg behøver ikke at kalde det, at man tager det under plov og i omdrift, for at ødelægge. Jeg kan godt finde et andet ord for det. Men det, det drejer sig om, er at standse, at det tages under plov og i omdrift. Det er ud fra SF's synspunkt i et sådant område et spørgsmål om at ødelægge. Det er det ikke for hr. Sønderby. Det var ikke en beskyldning. Det var ikke for at sige grimme ting om nogen. Så bare lige: Lad være at bruge det her i iveren efter at få skabt konflikt, hvor vi har skabt fred.